C inijcere oportebit. At humentẽ aluum siccare uolentes, quum mediocriter bulijsse uidebitur, priore aqua effusa repentè aliam calentem inijcimus, acita rursus in ea discoquimus usquedum tenera flaccidaq; euaserit.

EX PLINIO.

Cato crispam maximè probat, dein leuem grandibus folijs, caule magno. Prodesse tradit capitis doloribus, oculorũ caligini, scintillationibusq;, uel stomachi doloribus, crudam ex aceto & melle, coriandro, ruta, mentha, laseris radicula, sumptã acetabulis duobus matutino. Tantamq; esse uim, ut qui terant hæc, ualidiores fieri se sentiant. Ergo uel cum uino tritam, sorbendam, uel ex olei intinctu sumendã. Podagræ autem, morbisq; articularijs illini cum rutæ, coriandri & salis mica, hordei farina. Aqua quoque eius decocta, neruos articulosq; mirè iuuari. Si foueantur uulnera & recentia & uetera, etiam carcinomata, quæ nullis alijs medicamentis sanari possunt. Foueri prius aqua calida iubet, & bis die tritam, imponi. Sic etiam fistulas eluxatas, & tumores reuocari, quæque discuti opus sit. Insomnia etiam, uigiliasq; tollere decoctam, si ieiuni edant quamplurimam ex oleo & sale. Tormina, si decocta iterum decoquat, addito oleo & sale, cumino, polenta. Si ita sumatur sine pane, magis profuturã. Inter reliqua bilem detrahit per uinum nigrum pota. Quin & urinam eius qui Brassicã esitauerit, asseruari iubet, calefactamq; neruis remedio esse. Auribus quoq; ex uino succum Brassicæ tepidum instillari suadet. Idq; etiam tarditati audientium prodesse asseuerat. Et impetigines eadem sanari sine ulcere. Græci biles detrahere non percoctã putant. Item aluum soluere, eandemq; bis coctam sistere. Vino aduersari, ut inimicam uitibus. Antecedente in cibis caueri ebrietatem. Postea sumpta crapulam discuti. Hunc cibum & oculorũ claritati conferre multum, succo uerò crudæ angulis uel tantum tactis cum Attico melle, plurimũ.

D Hippocrates cœliacis, dysentericis bis coctã cum sale dari iubet. Item ad tenasmon, & renum causas. Lactis quoq; ubertatem puerperis hoc cibo fieri iudicans, & purgationem fœminis. Crudus quidem caulis si edatur, partus quoq; emortuos pelli. Inuenio & à podagra liberatos edendo eam, decoctæq; ius bibendo. Hoc & cardiacis datum & comitialibus morbis addito sale. Item spleneticis in uino albo per dies quadraginta. Contra uerò singultus cum coriandro, & anetho, & melle, ac pipere, & aceto. Illitam quoque prodesse inflationibus stomachi. Item serpentiũ ictibus, & sordidis ulceribus & uetustis, uel ipsam aquam cum hordeacea farina. Succũ ex aceto, uel cum Fœnogræco. Sic aliqui & articulis, podagrisq; imponunt. Epinyctidas ac quicquid aliud serpit in corpore, imposita leuat. Item repentinas caligines: has & si mandit ex aceto. Sugillata uerò & alios liuores pura illita. Lepras & psoras cum alumine rotundo ex aceto. Sic & fluentes capillos retinet. Epicharmus testium & genitalium malis hanc utilissimè imponi asserit. Efficacius eandem cum faba trita. Item conuulsis cum ruta. Et muris aranei morsus, foliorum aridorum farina alterutra parte exinanit. Stirpium Brassicæ aridorum cinis, inter caustica intelligitur. Ad coxendicũ dolores cum adipe peruetusto. Plura de Brassicæ uiribus uide apud Catonem de re rustica, cap. clvij.

EX SYMEONE SETHI.

Malum & melancholicũ succum procreat. Visum hebetat, & somnũ per contraria insomnia interturbat. Succus eius aliquatenus purgat: corpus uerò eius uentrẽ sistit. Quapropter in quibus humectã aluum exiccare uolumus, ipsam modicè decoquentes, aquamq; primam abijcientes, confestim alteri aquæ feruenti indimus: nihil enim neque aëris, neque frigidæ aquæ quod bis coquitur tangere debet. Æstiua Brassica peioris succi est quàm hyberna. Cit uerò urinam, lumbricos interficit, & ijs qui ex uino crapula laborant auxiliatur. Fertur autem quod ab humiditate ortam hebetudinem sanet. Cocta cum pingui carne, plurimum noxæ atque uitij amittit.

A amittit. Flos eius proprietate quadam semen genitale
& mulieres concipere prohibet. Pulmonem lædit.
cibos assumpta fuerit, ebrietatem arcere. Et quod eiu
magnificè defectiones uocis iuuet. Vulneribus impo
ca ulcera, & induratas inflammationes sanat.

DE CRVCIATA. CA

NOMINA.

VO nomine ueteres hanc herbam appella
habeo. Neque enim Isatis est, quam uulg
loco docebimus, ideoq; nomen quo illa
fuit. Ad imitationem autem Germanicæ
ximus, quod eius radix in modum crucis transfossa
cè σταυρότυπ@ dici posset. Germanicè Creutzwurtz
nuncupatur.

FORMA.

Caulem rotundum obtinet, dodrantalem, in sum
bentem, è quibus singulis bina folia crassa, angusta &
purpurei è siliquis coloris herbacei prodeunt. Radic
star ab utroq; latere perforatam, à qua illi nomen ind

LOCVS.

Nascitur locis incultis.

TEMPVS.

B Floret Iulio mense.

TEMPERAMENTV

Admodum amara est, unde facilè colligere licet ca

VIRES.

Recentiores eius esse magnum contra pestilentia
quod ea quæ in thorace sunt educere ualeat. Quæ sa
rus sapor qui illi inest abundè docet. Abstergunt eni
in uenis est crassitiem incidunt, Galeno libro quar
facultatib. cap. decimoseptimo, autore. Quamobrẽ
li morbo competit, & alia quæ amaris ab eodem t
Vulneribus etiam glutinandis miri